

Προλόγισμα

της Ανθής Πέτσα-Σαββίδου
Υπεύθυνης Έκδοσης

Λέγαμε, τότε που μας βρήκε το κακό, είναι πολλές οι μέρες που ζούμε μακριά από τα σπίτια μας... Είναι πολλές οι μέρες που ζούμε σε αβέβαιη προσωρινότητα... Πρέπει να επιστρέψουμε, να ποτίσουμε τις αυλές μας, να περιποιηθούμε τα σπίτια μας, να αερίσουμε τα δωμάτια... Να ξανασιμίζουμε με τους γείτονες, να λειτουργήσουμε τις εκκλησιές μας, να ανάψουμε τα σβηστά καντήλια στους τάφους των κεκοιμημένων μας...

Και οι μέρες γίνανε βδομάδες, οι βδομάδες μήνες, οι μήνες χρόνια, και τα χρόνια δεκαετίες... Και ακόμα συνεχίζουμε το μέτρημα... πρώτη δεκαετία, δεύτερη ... και φτάσαμε να μετράμε 4 δεκαετίες και πλέον....

Με το περιοδικό *Ελεύθερη Κυθρέα* όλα αυτά τα χρόνια να ακολουθεί παράλληλη διαδρομή με το Κυπριακό και να ολοκληρώνει φέτος 40 χρόνια δημιουργικής ζωής. Πρωτοεμφανίζεται αρχές του 1978 και «μετρά» μέχρι το τέλος του 2018 τέσσερις δεκαετίες πετυχημένης πορείας, στις οποίες συστηματικά συμπύκνωσε τον πλούσιο αρχαιολογικό και λαογραφικό πλούτο της Κυθρέας και της γύρω περιοχής, πρόβαλε προσωπικότητες και άτομα που ξεχώρισαν και «αποτύπωσε» σκινογραφικά έναν τόπο που φθίνει και χάνεται... Με κεντρικό άξονα να κρατήσει άσβεστη τη μνήμη αλλά και ασίγαστο τον πόδο για επιστροφή.

Ένα ευχαριστώ σε όλους όσοι με τον δικό τους τρόπο συνέβαλαν και συμβάλλουν στο να υπάρχει για 40 χρόνια. Ένα ευχαριστώ στους συνεργάτες αλλά και στους συνδρομητές του περιοδικού όπως και σε όλους που με μικρές ή μεγάλες εισφορές το στήριξαν και το στηρίζουν οικονομικά.

Αντίδωρο για αυτή την εκτίμηση, τη συνεργασία και προσφορά, αλλά και γνωριμίας με «άγνωστο» για πολλούς συνδημότη μας, τα «Απαντα Χατζησοφοκλή Χατζηνικόλα, Ποιητάρη από τη Κυθρέα» (Ενορία Συρκανιά) του δρα Κωνσταντίνου Γ. Γιαγκουλλή, που το Σωματείο με την ευκαιρία των 40 χρόνων ζωής του εξέδωσε και τιμητικά κυκλοφορεί, παράλληλα με το επετειακό αυτό τεύχος.

Τέτοιοι όμως επέτειοι δεν είναι για εορτασμούς, αλλά για περιουλλογή και ανασύνταξη... ώσπου να φτάσουμε στον τελικό προορισμό μας που δεν είναι άλλος από την επιστροφή στη γη μας.

*Είπαν πως το κλειδί
Που αμπάρωσε τα σπίτια μας
Σκουριάζει στα χέρια μας
Ένα τεκμήριο άνευ αξίας.
Θ' αλλάξανε τις κλειδαριές
Ίσως άλλαξαν και τις πόρτες
Κι αν είναι να γυρίσουμε
Τί χρειάν έχει ένα κλειδί
Έχει σας λέω
Για να μπούμε
σαν αφέντες
Στα σπίτια μας.**

* Μυριάνδης Παναγιώτου-Παπαονησιφόρου, Ποιητική σύνθεση, *Γράμμα στον αγνοούμενο*.